

Недавни напади на Твитеру председника Доналда Трампа на републиканског донатора Чарлса Коука, указали су на превелики утицај богатих донатора у америчкој политици.

Још једна недеља и још једна ратоборна порука председника Трампа на Твитеру. Мета је Чарлс Коук, један од најбогатијих и најмоћнијих финансијских присталица републиканских кандидата.

Током састанка донатора у Колораду, Коук је критиковао трговинску политику Трампове администрације. "Када људи делују на протекционистички начин они подижу баријере које наносе штету свима", рекао је он.

Трговина је велики камен спотицања између Трампа и Коука посебно у рату због тарифа између Вашингтона и америчких трговинских партнера укључујући Кину:

"Председник и, мислим, око 15 чланова његове администрације су више пута понављали да би желели да Кина обустави своју нефер трговинску праксу. Међутим, док се то не деси, председник ће вршити притисак на њих. Он ће наставити да врши притисак на Кину", наводи портпаролка Беле куће Сара Хакаби Сандерс.

Спор између Трампа и Коука наглашава утицај богатих донатора у америчкој политици.

Коук мрежа, група организација које генерално подржавају републиканску политику смањења пореза и владине регулативе, је огромни извор финансијске подршке. Та мрежа планира да потроши 400 милиона долара на конгресне изборе у новембру.

“Сто утицајних донатора и њихове групе доприносе око три четвртине новца за финансирање изборних кампања, дакле само стотина појединаца”, каже Роберт Вајсман, председник активистичке групе Паблик ситизен.

Роберт Вајсман и други активисти верују да корпорације и богати појединци попут браће Коук, несразмерно утичу на америчке изборе како би унапредили своје интересе.

Изборне кампање у Сједињеним Држава су јавно и приватно финансиране. Приватне доприносе дају појединци, али и групе попут корпорација и синдиката.

Мада је незаконито давати новац директно кандидатима, појединачни донатори могу да дају до 2.700 долара организацијама кандидата и да пребаце готово неограничену своту специјалним организацијама, такозваним одборима за политичку акцију.

Ако кандидат победи, постоји очекивање, мада не увек испуњено, да ће кандидат подржати мере које су у складу са интересима донатора.

“Када буду изабрани, они ће бринути за наредне изборе. И размишљаће, како могу да се допаднем богатим донаторима који су ми помогли да будем изабран и због којих бих могао да изгубим положај ако се не побринем за њих”, примећује Вајсман.

Овај систем који критичари зову “плати да будеш у игри” – пеу то плеј је потпуно легалан, посебно после одлуке Врховног суда из 2010. који је, стао на становиште да корпорације имају иста права на слободу говора као и појединци и да не би требало да буде

рестрикција на то колико они троше на подршку или осуду кандидата на изборима.

После те одлуке, количина нерегулисаног новца, који одбори за политичку акцију и друге спољне групе, попут мреже Коук, троше за финансирање федералних изборних кампања, драстично је порасла, истиче Глас Америке.

(Фонет)